

det høje Tings Vedtagelse ligesom ogsaa det hele saaledes ændrede Forslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det glæder mig, at Udvalget har kunnet slutte sig til Lovforslaget. Naar nu det høje Ting, som jeg haaber, følger Udvalget, er der jo Udsigt til, at Aandssvageanstalterne kunne faa deres Forhold ordnede saaledes, at de for Fremtiden kunne arbejde paa et betryggende Grundlag og med Ro, og dette er noget, der er vigtigt for alle Anstalter og ikke mindst for disse. Hvad angaar det Ændringsforslag til § 7, som er stillet af Udvalget, skal jeg slutte mig dertil. Jeg tror ganske vist ikke, at der vilde være sket nogen Skade, hvis Ændringsforslaget ikke var bleven stillet. Jeg tror, man vilde have naaet det samme Resultat. Men jeg erkender, at Udvalget paa en heldig Maade har udtrykt Tanken i Lovforslaget, og jeg skal derfor anbefale det høje Ting at følge Udvalget ved Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, saa meget mere som det — som allerede bemærket — falder ganske sammen med Tanken i Forslagets oprindelige § 7 og med mine Udtalelser ved første Behandling. Hvad det andet Ændringsforslag angaar, som tilsigter en Omredaktion af andet Stykke i § 3, skal jeg heller ikke modsætte mig dette, skønt jeg føler mig overbevist om, at alle, der havde faaet med Spørgsmaalet at gøre, ikke i nogen Henseende vilde have været i Tvivl om Forstaaelsen, selv om Paragraffen ikke var bleven omredigeret. For saa vidt opfylder Forslaget, som det er, efter mit Skøn sit Formaal, men jeg har intet imod, at det skrives paa den her foreslaaede Maade. Hele dette Stykke er oprindelig sat til i Folketinget; det var ikke fra først af foreslaaet af mig. Jeg mente ikke, at det var nødvendigt at foreslaa noget saadant, idet det udtrykkelig blev udtalt, at Meningen var at forbeholde disse Penge for Anstalten, indtil der virkelig blev Brug for at opføre de Bygninger, der er Tale om at opføre derovre. I Folketinget ønskede man at indsætte en Bestemmelse om, at Pengene indtil da skulde baandlægges. Det havde jeg heller ikke noget imod, og jeg lægger, som sagt, ikke nogen Vægt paa, om det skrives paa den ene eller paa den anden Maade. Jeg haaber, at det andet Ting heller ikke lægger alt for stor Vægt paa dette Punkt, saa at det vil kunne slutte sig til et Ændringsforslag som dette. Maaske det ogsaa vil gøre det med Glæde

for at vise sin Imødekommenhed over for dette Ting. Hvorom alting er, jeg har ikke til Hensigt at modsætte mig Ændringsforslaget, og jeg kan, naar Lovforslaget vedtages, som det nu foreslaas, anbefale det til videre Fremme.

Borup: Jeg takker det ærede Udvalg for det Hensyn, det har taget til de Bemærkninger; jeg fremsatte ved første Behandling om § 7. Jeg tror ganske vist i Modsætning til den ærede Minister, at en Forandring af Paragraffen er nødvendig, og jeg kan i det hele slutte mig til Udvalgets Forslag. Et enkelt Punkt deri er dog noget afvigende fra, hvad der ellers er almindeligt. Det er det, at en selvejende Institutions Bygninger nu skulle betragtes som Statsbygninger. Dette er ganske afvigende fra, hvad man ellers har; saadanne Bygninger blive ellers kun betragtede som „offentlige“ Bygninger, ikke som Statsbygninger. Hele dette Spørgsmaal er imidlertid af saa ringe Betydning, at jeg ikke for Princippet Skyld alene har ment, at der var Anledning til at modsætte mig det. Jeg vil derfor ogsaa anbefale Paragraffen saaledes, som den her foreslaas.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Tillæg C. Sp. 55)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag af *Ordføreren* til § 3 (se foran) og § 3 (se Tillæg C. Sp. 55) saaledes ændret, samt §§ 4—6 (se Tillæg C. Sp. 57)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget til § 7 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 805—06) og Lovforslagets § 7 (se Tillæg C. Sp. 57) saaledes ændret

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets §§ 8—13 (se Tillæg C. Sp. 57—59)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges ligeledes uden Afstemning